

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/23/2021
Identifikačné číslo spisu: 4020200201
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Michal Novotný
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200201.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný (sudca spravodajca) ako predseda senátu a JUDr. Zdenka Reisenauerová a JUDr. Jana Martinčeková ako členky senátu vo veci žalobcu: NUBIUM, s.r.o., IČO: 47 545 674, Trenčianska 705/55, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát, Kopčianska 3756/10, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti ďalšieho účastníka: J.. W. K., N.. XX. Q. XXXX, W. S. XXX/X, N., o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 19. februára 2020, č. OU-NR-OVBP2-2020/008237-005, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 62/2020-384 z 27. apríla 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 62/2020-384 z 27. apríla 2021 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že ďalší účastník ako právny nástupca J.. W. K., N.. X. Q. XXXX, D.. XX. P. XXXX, je vlastníkom pozemku v k. ú. S. K.K. (V. N.), parcely reg. Z.. č. XXX/X . (pôvodne č. XXX/XX), zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, ktorý bezprostredne susedí s cestou pre motorové vozidlá R1, ktorá je súčasťou európskej cesty E 571 a medzinárodným cestným ťahom. Právny predchodca žalobcu zasa 25. apríla 2012 požiadal Mesto Nitra ako príslušný stavebný úrad o povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia typu bigboard v tvare „V“ o rozmeroch 9,6 x 3,6 m na tomto pozemku. Rozhodnutím zo 14. januára 2013 Mesto Nitra dočasne povolilo na obdobie do 31. októbra 2015 umiestnenie tohto reklamného zariadenia.

2. Žalobca 4. septembra 2015 požiadal Mesto Nitra o predĺženie tohto povolenia na obdobie do 31. októbra 2018 v podstate za rovnakých podmienok. K žiadosti okrem kópie pôvodného povolenia pripojil aj kópiu nájomnej zmluvy s dodatkom, kópiu výpisu z listu vlastníctva a katastrálnej mapy a nakoniec fotografiu lokality. Keďže žiadosť žalobcu bola neúplná, Mesto Nitra ho vyzvalo na jej doplnenie. Žalobca sa ohradil, že táto výzva je neopodstatnená, a k svojmu podaniu pripojil stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 22. júna 2012.

Medzičasom Mesto Nitra dostalo od cestného správneho orgánu - Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky stanovisko z 15. decembra 2015, ktorým vyjadrilo svoj nesúhlas s predĺžením povolenia z dôvodu, že reklamné zariadenie je umiestnené v cestnom ochrannom pásme rýchlostnej cesty R1 mimo sídelného útvaru obce, kde je umiestňovanie reklamných zariadení zmenou zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) s účinnosťou od 2. januára 2015 zakázané, v dôsledku čoho aj pôvodné súhlasné stanovisko, ktoré žalobca predložil, stratilo svoju platnosť. Rozhodnutím z 8. januára 2016 Mesto Nitra zastavilo toto konanie, pretože žalobca ani po predchádzajúcej výzve nedoplnil svoju žiadosť o predloženie požadovaných dokumentov. Toto rozhodnutie však žalovaný svojím rozhodnutím zo 6. júna 2016 zrušil a vec vrátil mestu na ďalšie konanie.

3. Po vrátení veci žalobca námietkou z 10. mája 2017 žiadal predĺžiť povolenie o umiestnení reklamného zariadenia na obdobie až do 31. decembra 2023, pretože do tohto dátumu mal uzavretú nájomnú zmluvu s vlastníkom pozemku. Mesto Nitra rozhodnutím z 31. mája 2017 zamietlo žalobcovu žiadosť s tým, že podľa čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX sa síce predmetná reklamná stavba nachádza na pozemku, ktorý je umiestnený v zastavanom území obce, avšak v zmysle ustanovení zákona č. 135/1961 Zb. je reklamná stavba umiestnená mimo sídelného útvaru obce, čo je zakázané. Predĺžením platnosti povolenia by sa mohli ohroziť verejné záujmy chránené uvedeným zákonom. Mesto taktiež poukázalo na stanovisko cestného správneho orgánu z 15. decembra 2015, ktoré je preň záväzné v zmysle § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Rozhodnutie mesta žalovaný opätovne zrušil rozhodnutím zo 16. októbra 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že porušil ustanovenie § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

4. Mesto Nitra po opätovnom vrátení veci aj na základe námietky koncesionára projektu rýchlostnej cesty R1 obchodnej spoločnosti GRANVIA, a. s., IČO: 36 862 631, rozhodnutím zo 16. apríla 2018 zamietlo žiadosť žalobcu v podstate z rovnakých dôvodov. Rozhodnutie mesta žalovaný znova zrušil svojím rozhodnutím z 23. augusta 2018, keďže mal za to, že mesto opätovne nerešpektovalo povinnosť vyplývajúcu z § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Rešpektujúc zrušujúce rozhodnutie žalovaného Mesto Nitra nateraz posledným rozhodnutím z 11. marca 2019 žalobcovu žiadosť zamietlo zasa z rovnakých dôvodov. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím z 19. februára 2020 toto rozhodnutie mesta potvrdil, pretože ho považoval za zákonné a vecne správne.

5. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu všeobecnú správnu žalobu. Správny súd uznesením z 10. júla 2020 najskôr vyzval žalovaného, aby sa k nej vyjadril v lehote 60 dní. Žalovaný tak urobil svojím vyjadrením zo 17. septembra 2020, ktoré bolo správne súdu doručené v rovnaký deň (elektronická doručka č. l. 76). Toto vyjadrenie správny súd zaslal žalobcovi s prípisom, že sa k nemu môže vyjadriť v lehote 30 dní odo dňa doručenia prípisu (č. l. 117). Tento prípis bol žalobcovi doručený 2. apríla 2021 (elektronická doručka č. l. 119), načo žalobca reagoval svojím podaním urobeným elektronicky s autorizáciou a doručeným do elektronickej schránky správneho súdu 3. mája 2021 o 19:55 hod (elektronická doručka č. l. 381). Predsedníčka senátu správneho súdu napriek tomu už 19. apríla 2021 nariadila verejné vyhlásenie rozsudku na 27. apríla 2021 o 9:40 hod (úprava č. l. 120). Na tomto termíne správny súd vyhlásil tu napadnutý rozsudok č. k. 11 S 62/2020-384, ktorým správnu žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku v zmysle § 139 ods. 2 SSP uviedol stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, zhrnul argumenty žalobcu a vyjadrenie žalovaného. Pred posúdením podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov výslovne uviedol, že „žalobca do rozhodnutia súdom vo veci nepodal vyjadrenie k replike žalovaného.“

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

6. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáha zmeny napadnutého rozsudku tak, že sa zruší rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového orgánu. Žalobca okrem námietok k samotnému vecnému posúdeniu správneho súdu zdôraznil, že nezaznamenal žiadne podanie žalovaného, ku ktorému by sa nevyjadril. Podaním z 3. mája 2021, ktoré správny súd prijal do podateľne 4. mája 2021, sa žalobca vyjadroval k vyjadreniu žalovaného zo 17. septembra 2020, ktoré mu bolo doručené 2. apríla 2021 s 30dňovou lehotou na možné vyjadrenie. Pokiaľ správny súd pod pojmom „vyjadrenie k replike žalovaného“ myslel uvedené vyjadrenie žalobcu z 3. mája 2021, je

zrejme, že sa s ním pred vydaním rozhodnutia neoboznámil a nezobral ho na zreteľ. Týmto nesprávnym procesným postupom žalobcovi znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

7. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť, pretože sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom správneho súdu.

8. Ďalší účastník sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v rozsahu uplatnených sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).

10. Podľa § 106 SSP ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenia alebo nerozhodne vo veci bez nariadenia pojednávania, zašle bezodkladne žalobcovi vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov k žalobe. Žalobca sa k nim môže vyjadriť v lehote určenej správnym súdom (ods. 1). K vyjadreniu žalobcu sa môžu účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom. Na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania poučí. V prerokovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že správny súd 2. apríla 2021 doručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného k žalobe (ktoré nesprávne označuje ako „repliku“) a dal mu možnosť, aby sa k nemu vyjadril do 30 dní. Posledný deň tejto lehoty pripadol na 2. mája 2021 (nedeľa). Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, ktorým bol v tomto prípade 3. máj 2021 (pondelok). V tento deň žalobca svoje vyjadrenie, ktoré práve je onou „replikou“, aj skutočne doručil správne súdu v súlade s § 32 ods. 5 písm. a) zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente.

11. Správny súd tak nielenže nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku, ale tento rozsudok aj vyhlásil v čase, kedy ešte žalobcovi plynula lehota na podanie repliky. Rozhodol teda bez toho, aby vyčkal na jej uplynutie, a tým umožnil žalobcovi pred svojím rozhodnutím predniesť svoju reakciu na vyjadrenie žalovaného. Potom sa logicky stalo, že správny súd nemohol pri svojom rozhodovaní prihliadať na repliku, ktorá bola predložená až približne týždeň po vyhlásení rozsudku, hoci stále počas určenej lehoty. Podstatou samotnej kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť svoje argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany (porovnaj v tomto smere napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 42/09, I. ÚS 77/2015, III. ÚS 32/2015 a ďalšie). Pritom je podstatné, aby žalobca mal možnosť sám uvážiť, či sa k argumentom žalovaného vo vyjadrení k žalobe chce vyjadriť alebo nie, teda či uplatní svoj vplyv na rozhodovanie správneho súdu. Pokiaľ teda správny súd dá žalobcovi túto možnosť do určitej lehoty, potom je logicky povinný vyčkať so svojím rozhodnutím do uplynutia tejto lehoty, lebo len tak bude môcť pri svojom rozhodovaní zohľadniť prípadné argumenty žalobcu.

IV.

Záver

12. Kasačný súd tak dospel k záveru, že námietka žalobcu je opodstatnená a zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Z tohto dôvodu sa kasačný súd ani nezaoberal vecným posudzovaním ďalších námietok. Kasačná sťažnosť je tak vo výsledku dôvodná, v dôsledku čoho kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

13. Správny súd tak o správnej žalobe rozhodne znova, viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku (§ 469 SSP). Úlohou správneho súdu tak bude predovšetkým dodržať všetky procesné požiadavky v súvislosti s rozhodovaním vo veci, vysporiadať sa so všetkými námietkami účastníkov konania, korešpondujúcimi s obsahom žaloby, ako aj s obsahom vyjadrení a opätovne vo veci rozhodnúť. Kasačný súd len poznamenáva, že o kasačných sťažnostiach toho istého žalobcu už tunajší súd rozhodoval napríklad vo svojich rozsudkoch sp. zn. 2 Sžk 19/2019, 1 Sžk 1/2020, 5 Sžk 5/2020 a 8 Sžk 22/2021, ktoré sa tak medzičasom stali ustálenou judikatúrou kasačného súdu.

14. Trovy konania o tejto kasačnej sťažnosti sú súčasťou trov konania, o ktorých podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodne správny súd v novom rozhodnutí vo veci samej.

15. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyselne).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.